

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 28-11-2024
No. 2024.04104
Portefeuillehouder: Garnier
Team: Beleid Sociale Zekerheid**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht

Postbus 1992

6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 27 november 2024

Betreft: Schriftelijke vragen - Inkomensdaling en problemen voor mensen met een Wajong uitkering.

Geacht college,

De Nationale ombudsman heeft vorig jaar de Tweede Kamer verzocht bij het kabinet aan te dringen op een snelle en structurele oplossing voor de inkomensdaling van burgers met een Wajong-uitkering.

Sinds 2023 komen sommige Wajonggerechtigden niet meer in aanmerking voor kwijtschelding van de lokale belastingen of langdurigheidstoelage. Het is een onbedoeld effect van wijzigingen in wet- en regelgeving. Met grote gevolgen voor deze burgers: ze hebben in één keer honderden euro's per jaar minder te besteden. Mensen komen terecht onder bijstandsniveau en schulden liggen snel op de loer.

Ondanks mogelijke kwijtschelding wordt van deze mensen verwacht dat ze 'vooruit' betalen. Ze kunnen daarna weliswaar bezwaar indienen, maar ook dat proces verloopt niet gemakkelijk en mensen komen in de knel te zitten. Als mensen de weg niet goed kennen of geen adequate hulp daarbij krijgen en duidelijke informatie vanuit gemeentes, kunnen er veel problemen ontstaan.

Het probleem wordt veroorzaakt door een combinatie van wijzigingen in het wettelijk minimumloon en de bijstandsnorm. Wajonggerechtigden hebben daardoor een hoger inkomen. Zij komen nu niet meer in aanmerking voor (geautomatiseerde) kwijtschelding van lokale belastingen. Het probleem speelt vermoedelijk breder, ook sommige burgers met een WIA- en een WAO-uitkering kunnen hierdoor geraakt zijn.

Dit onbedoelde effect is echt onwenselijk. Het gaat om burgers die op of rond het sociaal minimum leven en daarom in een kwetsbare positie zitten. We weten al een hele tijd dat het sociaal minimum

niet toereikend is en nu heeft deze groep geen ruimte om financiële buffers op te bouwen. De impact is groot, het zorgt voor financiële onzekerheid en stress. Dit is alweer een voorbeeld van kwetsbare burgers die de dupe worden van onbedoelde effecten van wijzigingen in wet- en regelgeving. Het kabinet moet met een oplossing komen. Hoe gaan we mensen concreet helpen?

Een uiteindelijke oplossing zou gepland zijn voor 2025, maar wat doen we nu anno 2024 dan voor die gedupeerde mensen? **Hoe is het gesteld met het aanpakken van dit probleem in onze stad Maastricht?**

1. Is de gemeente bekend met deze problematiek en wordt erover gecommuniceerd met betrokken inwoners?
2. Kent de gemeente het advies/verzoek van de VNG met betrekking tot deze problematiek? Wordt dit ook opgevolgd?
3. Hoe gaat de gemeente vandaag de dag om met dergelijke casussen?
4. Worden mensen die het betreft, en die een aanvraag tot kwijtschelding kunnen doen, hierover door de gemeente proactief geïnformeerd? Zo ja hoe dan? Zo nee, waarom niet?
5. Waarom is de inkomensgrens voor de kwijtschelding naar beneden bijgesteld van 120 naar 100 procent van de bijstandsnorm? Dit in het licht van het feit dat alles duurder wordt?
6. Zijn inwoners die het betreft hierover ook geïnformeerd? Zo ja hoe dan? Zo nee, waarom niet?
7. Waarom liggen de vermogensgrenzen voor kwijtschelding gemeentelijke belastingen in Maastricht lager dan in andere (Limburgse gemeenten)?
8. Wat kan de gemeente zelf doen aan deze onbedoelde frictie tussen systeemwereld en leefwereld? Zo ja, wat dan? Zo nee, waarom niet?
9. Het gebeurt wel vaker dat UWV-regelgeving en gemeentelijke regelgeving elkaar bijten. Hoe gaat de gemeente om met casussen waarbij dit het geval is?
10. Worden betrokken mensen in Maastricht financieel geholpen of gecompenseerd, mochten ze door de boven beschreven problematiek in de problemen komen?

Hoogachtend

Jack van Gelooven

Fractievoorzitter SP Maastricht